

Toekomstvisie Albrandswaard 2025 - thema jongeren

28 september 2011

- Ron Ederzeel, beheerder jongerencentrum Albrandswaard, werkt veel met jongeren samen, woont in Rhoon
- Arie van de Minkelis, vrijwilliger jongerencentrum, vanaf het begin (2007) , woont in Rhoon
- Kim Schrijvers, sociaal cultureel werkster in Albrandswaard
- Lennard van Zanten, beleidsmedewerker veiligheid, jeugd en jongerenwerk
- Margriet van Vliet, beleidsmedewerker jeugd, Centrum Jeugd en Gezin, jeugdzorg
- Paul Rijken, projectleider toekomstvisie
- Hans Karssenbergh, procesbegeleiding toekomstvisie (Stipo)

Situatie jongeren nu

Er zijn verschillende groepen te definiëren:

- Groep van 8 tot 12: in Rhoon en Poortugaal hebben de kinderen wat ze nodig hebben. Speelvoorziening, voorzieningen, soms misschien wel te veel te doen. In Portland is er weinig te doen. Er is geen plek waar je even kunt binnenlopen en wat vragen kunt stellen. Er zijn wel speeltoestellen, maar er zijn er minder voor informele sport (trapveldjes, basketbalveldjes, natuurlijke ontmoetingsplekken waar je gewoon lekker kunt staan; Bakkerspark, en dat is het). Hier: Oude Maas, Grienden, een bankje etc. Jongere kinderen voelen zich weggestuurd door oudere kinderen. In Rhoon en Poortugaal zijn er heel veel verenigingen; bijna iedereen zit wel op een club, hebben dan regelmatig een feestje etc. In Portland is er veel minder, net een badminton en honkbalclub. Veel minder kinderen zitten op een vereniging. De mentale afstand is te groot.
- Groep van 12 tot 16. Is lastige doelgroep om binnen te krijgen in de jongerencentra. Het is de leeftijd waarop ze experimenteren (roken, drinken) en dat mag niet in de centra. Gevolg is dat ze meer gaan zwerven. Zij gaan naar Oude Maas, speeltuintje voor het centrum (maar ze komen niet naar binnen), etc. Er is nu meer aandacht voor 12 tot 16, maar het moet pakkend zijn: muziek, rap, graffiti workshop. Ze kunnen zichzelf niet vermaken, of je wordt vermaakt, of je gaat hangen. Er zijn wel de groep skaters en jongeren die zelf muziek maken die wel zelf hun weg kunnen vinden. In Portland is er voor deze groep weinig lucht. In Poortugaal en Rhoon is er af en toe wel overlast, maar wordt de overlast vaak meer getolereerd. Er zijn excessen als op het Strawinskyplein, maar als ze op een parkeerplaatsje staan dat wordt het vaak eerder getolereerd, vaak omdat je weet wie het zijn. De grenzen voor het experimenteren liggen hoger in Portland. De verschillende culturen beschouwen zichzelf als één familie en gaan elkaar veel meer in hun groepsgedrag versterken; en trekken ook de jongeren erbij.
- Groep van 16 en ouder: in Rhoon en Poortugaal zijn er veel jongeren van voorheen die zelf ook wel rottigheid uithaalden, nu meer volwassen zijn geworden en nu de jongeren op sleeptouw nemen. In Portland werkt dat nog niet zo tussen de generaties, er is geen oudere generatie die een voorbeeldfunctie heeft. Jongeren in deze leeftijd trekken sneller naar de stad: metro, nachtbus op drie plekken. Jongeren in Rhoon en Poortugaal hebben meer geld. Voorheen bleven jonger meer bij huis. Nu gaan jongeren op steeds jongere leeftijd naar de stad. Daardoor is er minder draagvlak voor voorzieningen in het dorp zelf, zie bijvoorbeeld hoe Sordino voorheen draaide.

- Naast verschillen in leeftijdscategorieën is er een groot verschil tussen Portland en Rhoon / Poortugaal in achtergrond, voorzieningen etc: Rhoon is autochtoon Rhoon, het dorp. Portland is meer import uit Rotterdam. Portland trekt meer naar Barendrecht. Heel ander soort mensen ingetrokken, meer problemen met opstandige jeugd. Een kinderdisco (8-12) in Rhoon en Poortugaal kun je in je eentje begeleiden; in Portland begeleid je met 10 mensen en zijn er nog vechtpartijen. De sociale cohesie is in de oude dorpen veel groter. In Portland is die er nog niet, is de controle minder, en zijn er minder voorzieningen. In de toekomst zal dit een veel groter probleem worden, als de huidige jonge jongeren ouder zullen worden. Er was voorheen een beurs als inloop voor jongeren, maar de sfeer binnen was niet in de hand te houden. Door die escalatie is het dicht gegaan. Je wilt wel van alles, maar heel vaak verziekt een groep het, en daarom haken ouders ook weer af om iets te organiseren.
In Portland is er een actieve groep bewoners die zich inzet voor veiliger verkeer rond de scholen. Er zijn veel ouders die met de auto komen, wat gevaarlijk is voor de fietsende kinderen. Maar in de meeste delen zijn mensen meer individualistisch.
Er zijn veel tweeverdieners waarvan de ouders tot laat werken. Dat is ook zo in Poortugaal en Rhoon. In Portland heerst veel meer een stadscultuur waarbij ouders geen verantwoordelijkheid nemen voor hun kinderen op straat. Dat speelt door alle etnische achtergronden heen. Wel is er een kleine groep Marokkaanse jongens die voor overlast zorgt.
Er zijn ook jongeren uit Barendrecht die naar Portland uitwijken.
Het is niet zozeer alleen de cultuur van Portland, maar van heel Carnisselanden; het heeft te maken met de VINEX mentaliteit.
Als er in Rhoon een kindje niet wordt opgehaald zijn er tien moeders die inspringen. Gebeurt dat in Portland, dan springt er niemand in. Essendael speelt het relatief minder omdat er relatief minder jongeren wonen, maar onder jongeren staat het wel bekend als de drugswijk.
Ouders in Rhoon en Poortugaal accepteren minder snel dat ze worden aangesproken op gedrag van hun kinderen; in Portland zeggen ouders eerder dat ze zich dat kunnen voorstellen.

Verder:

- Landelijke trend: problematiek wordt veelzijdiger. Scheidingen, schulden, etc. Jongeren worden sneller geacht zelfstandig te zijn.
- Wel eens alle plekken voor de jeugd geïnventariseerd in de gemeente; dat waren er toen zo'n 50 tot 60. Op de meeste plekken gaat het goed en nergens gaat het zo ernstig dat je met gebiedsverboden moet werken.
- Doordat jongeren meer geld hebben gaan ze hun grenzen verleggen. Cocaine is nu heel erg 'in'.

Toekomst

- Bestaande voorzieningen in Rhoon en Poortugaal moeten met alle aandacht voor Portland niet vergeten worden. Dus èn focus op oplossen problemen in Portland, maar ook focus op hoe je de goede voorzieningen in Rhoon en Poortugaal in stand houdt.
- Waarom heb je het apart over Portland? Er zijn voldoende voorzieningen in Poortugaal en Rhoon. Nu op de jongeren van 4 – 12 gaan betrekken bij activiteiten in Poortugaal en Rhoon. Als ze het van klein af aan niet beter weten, dan gaat het later gemakkelijker.
- Je kunt ook richting Barendrecht kijken. Dat gebeurde in het begin wel, maar is nu verwaterd. Je zou verenigingsleven moeten opbouwen.
- Sportschool Arshak in Portland loopt heel goed. Hij trekt veel jongeren naar binnen omdat hij ziet dat het niet goed gaat.
- Sportweek kost in drie dorpen zo'n 7.000 euro. Waarom worden de verenigingen daar niet veel meer voor ingezet? Levert meer bekendheid voor de verenigingen op.

- Er hoort minimaal in Portland een verenigingsgebouw te zijn. De bibliotheek is best druk bezocht, een van de weinige sociale plekken, maar die wordt nu wegbezuinigd. Er is wel een sporthal, maar die is nu bijna altijd bezet; er is nooit plek. Kun je de hal één avond in de week voor jongeren reserveren? Waarom huurt de gemeente de ruimte naast de bibliotheek van woonzorg Nederland voor 3.500 per maand, waar je vrijwel niets kunt, terwijl je dat geld ook voor dit soort zaken zou kunnen inzetten?
- Je moet in Portland investeren, niet alleen in accommodaties en gebouwen, maar ook in de contacten met mensen. Er is één jongerenwerker nodig in Portland die daar alles regelt. Een vast gezicht waar kinderen en ouders naar toe kunnen, in een aangenamer aangeklede ruimte (in de 'vissenskom' ziet iedereen dat je met een kind zit te praten dat op dat moment een vertrouwelijk gesprek wil voeren).
- Het jongerencentrum moet worden behouden, 7 dagen per week open. Er wordt bezuinigd, maar er moet creatiever naar andere inkomstenbronnen worden gekeken. Dat proces loopt nu en het hoeft niet onmogelijk te zijn; Sordino draait bijvoorbeeld zelfstandig en op de eigen begroting (en een relatief kleine subsidie van de gemeente).
- Eens met het idee dat je veel meer naar een integrale aanpak van alle doelgroepen moet; jongeren helpen nu al bij gehandicapten activiteiten etc.
- Meer uitwisseling tussen de basisscholen in Portland en de verenigingen in Portland en Rhon.
- Als je wilt dat mensen creatiever worden in het zoeken naar nieuwe oplossingen voor jongeren, in een tijd waarin middelen minder worden en de filosofie meer "zelforganisatie" is dan moet je mensen daarin ook meer gaan stimuleren. Bijvoorbeeld bij veiligheid: voor 100 uur politie mogen de mensen zelf beïnvloeden waar die op wordt ingezet. Dat moet even op gang komen maar leidt tot veel meer betrokkenheid.